

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D. a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D. v právní věci žalobkyně: **N. T. T. M.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 1. 2018, čj. MV-140629-6/SO-2017 v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 11. 2018, čj. 57 A 15/2018-57,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši **1 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce žalobkyně do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 25. 9. 2017, čj. OAM-11473-10/TP-2017, zastavilo podle § 66 odst. 1 písm. c) s. ř. řízení o žádosti žalobkyně o vydání povolení k trvalému pobytu na území České republiky. Odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaná shora specifikovaným rozhodnutím zamítla a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdila. Žalobu proti rozhodnutí žalované krajský soud zamítl.

[2] Krajský soud uvedl, že k tomu, aby mohl správní orgán posoudit, zda žalobkyně splňovala či nespĺňovala podmínky pro vydání rozhodnutí o povolení k trvalému pobytu, bylo nezbytné, aby žalobkyně krom jiného tvrdila a prokázala, že má zajištěny prostředky k trvalému pobytu na území a zajištěno ubytování na území. Za situace, kdy žalobkyně uvedené netvrdila

ani nepředložila žádný doklad, nebylo možné splnění či nesplnění podmínek pro vydání rozhodnutí o povolení k trvalému pobytu posoudit. Ve správním řízení nebylo porušeno ustanovení § 36 odst. 3 a § 82 odst. 4 s. ř. ani § 174a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalované

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) v kasační stížnosti namítla, že se krajský soud nedostatečně, respektive nesprávně vypořádal s žalobní námitkou, jíž stěžovatelka brojila proti postupu správních orgánů. Stěžovatelka připustila, že její žádost neobsahovala všechny náležitosti. Tyto vady však stěžovatelka odstranila spolu s podaným odvoláním, avšak žalovaná k tomu nepřihlédla. Stěžovatelka je přesvědčena, že správní orgány mohly a měly v souladu se zásadou vstřícnosti a zásadou dobré správy a hospodárnosti upustit od rigidního lpění na koncentraci řízení a vzhledem k odstranění vady ihned s podaným odvoláním tzv. „přivřít oči“ a k dodatečnému doložení chybějících dokumentů přihlédnout a žádosti vyhovět. Postup správních orgánů byl nepřiměřeně přísný, přepjatě formalistický a v důsledku toho je napadené rozhodnutí v rozporu s požadavkem spravedlnosti.

[4] Stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení; rovněž navrhla, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[5] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázala na spisový materiál a uvedla, že správní orgány postupovaly v souladu se zákonem a s rozhodnutím krajského soudu se plně ztotožňuje; přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nepodpořila.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[6] Nejvyšší správní soud nenalezl žádné formální vady či překážky projednatelnosti kasační stížnosti, a proto přezkoumal jí napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu a v rámci kasační stížností uplatněných důvodů, zkoumaje přitom, zda napadené rozhodnutí či jemu předcházející řízení netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.].

[7] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti. Žádnou z vad zakládající nepřezkoumatelnost ve smyslu judikaturou Nejvyššího správního soudu vytýčených požadavků (srov. např. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Azs 47/2003-130, publ. pod č. 244/2004 Sb. NSS, ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, publ. pod č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004-73, publ. pod č. 787/2006 Sb. NSS, či rozsudek ze dne 8. 4. 2004, čj. 4 Azs 27/2004-74) napadený rozsudek netrpí. Krajský soud se zabýval všemi v žalobě uplatněnými námitkami. Srozumitelným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil, proč správní orgán prvního stupně postupoval správně, zastavil-li řízení o stěžovatelčině žádosti. Námitka nepřezkoumatelnosti není pro uvedené důvodná.

[8] Nejvyšší správní soud se dále zabýval námitkou stěžovatelky, podle které nebyly splněny podmínky pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) s. ř. Podle tohoto ustanovení *[ř]ízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstraní podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.*

[9] Z obsahu správního spisu v souzené věci vyplývá, že stěžovatelka podala žádost o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Tato žádost trpěla vadami, resp. neobsahovala všechny zákonem stanovené náležitosti. Správní orgán stěžovatelku vyzval k odstranění vad žádosti, a sice k předložení dokladu o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území a dokladu o zajištění ubytování na území, tj. dokladů, které je cizinec

pokračování

povinen předložit podle § 70 odst. 2 písm. d) a f) zákona o pobytu cizinců; stanovil jí lhůtu k odstranění vad a poučil ji o následcích nevyhovění výzvě. Stěžovatelka ve stanovené lhůtě vytykané vady žádosti neodstranila. Správní orgán proto řízení o stěžovatelčině žádosti zastavil.

[10] V souzené věci je zřejmé, že stěžovatelka, ač řádně vyzvána k doložení chybějících zákonem stanovených náležitostí její žádosti, zůstala nečinná. Nejvyšší správní soud již dříve v rozsudku ze dne 10. 3. 2010, čj. 6 As 57/2009-72, judikoval že „[s]právní řád obecně spojuje s žadatelovou nečinností zastavení řízení ve smyslu § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu“. V rozsudku ze dne 28. 7. 2016, čj. 2 Azs 76/2015-24, na který odkázal i krajský soud, Nejvyšší správní soud zdůraznil, že „řízení lze zastavit jedině tehdy, pokud jsou vady takové intenzíty, že právě kvůli nim nelze v řízení pokračovat.“ Stěžovatelka nepředložila doklady, které byla povinna k žádosti o povolení k trvalému pobytu předložit ze zákona (§ 70 odst. 2 písm. d) a f) zákona o pobytu cizinců]. Nedoložení těchto dokladů ve svém důsledku znamenalo nemožnost tyto podklady z formálního i obsahového hlediska posoudit, a proto lze konstatovat, že stěžovatelka neodstranila podstatné vady žádosti. Správní orgán proto postupoval zcela správně, zastavil-li správní řízení.

[11] Námitka stěžovatelky, podle níž měla žalovaná přihlédnout k předložení chybějících dokladů spolu s odvolání, není důvodná. Žalovaná na základě podaného odvolání přezkoumávala postup a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Jak bylo výše uvedeno, předmětné rozhodnutí o zastavení řízení bylo vydáno v souladu se zákonem. Chybějící listiny stěžovatelka mohla a měla předložit v průběhu řízení v prvním stupni. Tyto listiny proto nelze považovat za nové důkazy podle § 82 odst. 4 s. ř., ke kterým by bylo možno přihlédnout v průběhu odvolacího řízení (srov. např. rozsudek NSS ze dne 19. 11. 2018, čj. 8 Azs 195/2018-59).

IV. Závěr a náklady řízení

[12] Nedůvodnou kasační stížnost Nejvyšší správní soud podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s.

[13] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalované v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů nepřiznal.

[14] Návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud nezabýval, neboť po provedení nezbytných procesních úkonů přistoupil k bezodkladnému projednání a rozhodnutí věci. Vzhledem k tomu rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč stěžovatelce. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce Mgr. Petra Václavka, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 10a odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 9. ledna 2019

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu